

Novembre 2022

25 DE NOVEMBRE

**DIA INTERNACIONAL PER A L'ELIMINACIÓ
DE LA VIOLÈNCIA CONTRA LES DONES**

**PERQUÈ LES VIOLÈNCIES MASCLISTES
NO ENS TORNARAN A CALLAR.**

Joventut i violència masclista

Hi ha una generació que avança amb peu ferm, dient no a les violències masclistes. Posant límits, i no donant pas a relacions sentimentals tòxiques. Nois i noies que ho tenen clar, i que tenen eines, recursos i informació. Que saben de què va això de l'empoderament.

Noies joves feministes. Nois joves feministes. Present i futur de la lluita.

Malauradament, les dades de l'Observatori Català de la Joventut i professionals del sector (educadors socials, entre d'altres), diuen que no és així en tota la joventut. Hi ha rols que s'estan perpetuant, i dinàmiques que van precisament en la línia contrària a l'empoderament i la igualtat. Relacions tòxiques de control en el sí de la parella, actituds conductes masclistes, prevalença de l'estètica, hipersexualització, increment del consum de pornografia que perpetua rols de domini de l'home, ...

Els resultats de l'estudi **"Violències masclistes en l'etapa juvenil a Catalunya"** (setembre 2021) elaborat per l'Observatori Català de la Joventut (OCJ), revelen alguns elements significatius:

- l'edat és un clar factor explicatiu del fenomen. Les dones joves són el grup d'edat amb més víctimes, tot i que té unes especificitats que fa que no es visibilitzin ni socialment ni en molts estudis.

- si s'inclouen totes les formes de violències masclistes, les dades revelen que el 39,4% de les dones joves catalanes d'entre 16 i 29 anys ha patit violència masclista en el transcurs d'un any. Es tracta d'un percentatge de 21,8 punts superior que el que s'ha produït entre el total de dones, que és

del 17,6%. Aquesta dada confirma –segons les conclusions de l'estudi– que **les dones joves són les grans víctimes de la violència.**

- per a la joventut hi ha diverses formes de violència masclista que **no es conceben com a tant greus**, com: "controlar on, amb qui i què fa a cada moment", "no deixar que parli amb altres homes", "clavar-li una bufetada", un cop, una empenta" o "no deixar que quedi o parli amb amistats o família".

Tot plegat, demostra que la violència en la joventut té unes particularitats que cal atendre.

Hi ha uns factors de vulnerabilitat, que les autores de l'estudi apunten i que al principi comentàvem: manca de referències positives respecte a les relacions sexo-afectives; exposició a la pornografia estàndard, la baixa percepció del risc propi d'aquesta etapa vital, la importància dels grups d'iguals, és una etapa d'exploració sexo-afectiva, l'exposició a entorns digitals, la baixa autoestima que pot produir-se; així com la importància de l'aspecte físic i la permeabilitat a l'amor romàntic.

L'estudi afegeix un element que considerem clau: **"el fet que les dones joves s'estan empoderant mentre la masculinitat no està canviant, sumat a l'adultisme, són elements que generen un risc específic per a les joves"**.

Davant d'aquesta situació, calen xarxes comunitàries estables per tal d'establir protocols que previnguin les violències sexuals; continuar amb els tallers programes als instituts i també el treball a les escoles, que són fonamentals per anar teixint una xarxa de pedagogia, suport, eines i trencar amb aquestes masculinitats clàssiques.

ENTREVISTA A

Joana Moreno Muñoz

ACTIVISTA PER L'HABITATGE A LA PAH DE MOLLET

Què és, què vol i a qui va adreçat el teu projecte?

Aquest projecte veu la llum l'any 2017 i neix d'una realitat pròpia i social, envers a la dificultat actual que tenim la gent jove per a accedir a un habitatge, tant de lloguer com de compra i de poder sostenir a més a més les despeses bàsiques. A través de la feina de la meua mare, on indirectament treballava amb gent gran, vaig conèixer la realitat de moltes dones grans, que han perdut la parella i viuen soles, realçant la necessitat d'un acompanyament. Aquesta detecció de necessitats per ambdós col·lectius, esdevé la idea de crear una alternativa habitacional. Les dones grans ofereixen la seva casa i les joves el seu acompanyament. Tot i que existeix un seguiment educatiu, el projecte s'articulava col·lectivament, fent còmplice a tothom, mitjançant espais de trobada. Essencialment aquest projecte vol promoure un nou model de convivència.

Les dones grans les grans oblidades?

La franja d'edat de dones que viuen soles cada vegada és una xifra més alta i en alça, per tant la precarietat ens afecta a totes. Aquest projecte pretén actuar a banda del sistema patriarcal. Les dones grans ens mostren l'imaginari propi de solitud en les seves vivències, i ens permet apropar-nos a les necessitats reals que pateixen, i que ja han sigut recollides en diferents medis de comunicació i difusió com: "la pandèmia del S. XXI" per la importància de les conseqüències i del nombre de persones que es veuen directament afectades.

T'has inspirat en algun projecte similar?

En realitat la idea del projecte va ser de la meua mare, ella treballava netejant cases a dones grans, va veure

com envellien soles, i les seves necessitats eren sobretot a nivell emocional. El sentiment d'inutilitat era molt latent i està justificat en una societat que exclou tot allò que no produeix ni reproduceix. El desenvolupament tecnològic, també les aïlla i esdevé una experiència de vida molt complicada. Es precis que les dones grans estiguin en l'imaginari col·lectiu, en l'agenda política. Conec projectes similars que conjuguen la convivència intergeneracional com "Adopta un avi" i que compensen aquestes situacions. D'altra banda projectes com "Som Tribu" van inspirar a treballar amb el moviment veïnal i col·lectiu com a connector d'espais, persones i actuacions que hem permeten construir el projecte des de la força de la unitat.

Aleshores el projecte ha de sorgir en els barris?

Sí. I necessitem el recolçament de l'Ajuntament, així com els centres de Gent Gran, les Xarxes Veïnals i els Centres de la Dona. Aquests recursos formem un entramat imprescindible per a donar difusió i visualització al projecte, a la vegada que aporta seguretat i reconeixement veïnal. Si el projecte s'integrés en el barri, és podria crear una bateria de socies que permetís la pròpia autogestió del projecte, com a un servei més a disposició de la xarxa veïnal. Per tant, amb visió de futur la idea es esdevenir un projecte completament autogestionat, tot i que en aquest moment no tenim aquesta autonomia i precisem de subvencions. El projecte neix i conviu en el barri, repercutint directament en els agents que ho conformen, aportant solucions habitacionals a les dones joves i acompanyament a les dones grans.

Quines complicitats necessites per tirar endavant aquest projecte?

Posar en contacte a ambdós col·lectius, amb la creació d'espais compartits on potenciar sinergies, i veure que pot aportar cadascuna. I que aquestes unitats de convivència intergeneracional es donin de manera orgànica entre elles.

I l'administració?, quin paper podria jugar?

De visibilització, i difusió del projecte, tal i com explicava anteriorment, sobretot perquè és detecta la gran dificultat en específic que té la Gent Gran d'obrir les seves portes. Trobar i donar un significat compartit a aquestes necessitats, facilitarà la implantació i resolució de les temàtiques que recull el projecte.

Ara et fem una pregunta una mica parany... algú pot preguntar-se i perquè dones grans i no homes també?

No és la primer cop que m'ho pregunten, no vull descartar a ningú, però s'ha de visibilitzar el fet de que les dones pateixen una doble discriminació precisament pel seu gènere, que es veu agravada amb l'edat i provocada per un sistema heteropatriarcal. I que les xifres parlen per si soles, l'esperança de vida i la realitat col·loquen a la dona en una situació molt més precària que la dels homes. Aquest és el motiu per esdevenir un projecte principalment pensat en femení. L'imaginari de futur és que tothom es pugui adreçar al projecte, no obstant ara per ara, la realitat és que la pobresa malauradament té rostre de dona.

Les treballadores de la llar ja tenen dret a l'atur

S'aprova una normativa històrica, que equipara els drets laborals d'aquest col·lectiu amb els de la resta de sectors.

Les treballadores de la llar ja tenen els mateixos drets laborals que la resta de treballadors. El govern espanyol ha aprovat el real decret llei que "corregeix la discriminació" d'un col·lectiu que aplega unes 373.000 persones, un 95% dones, segons les xifres de les persones registrades a la Seguretat Social.

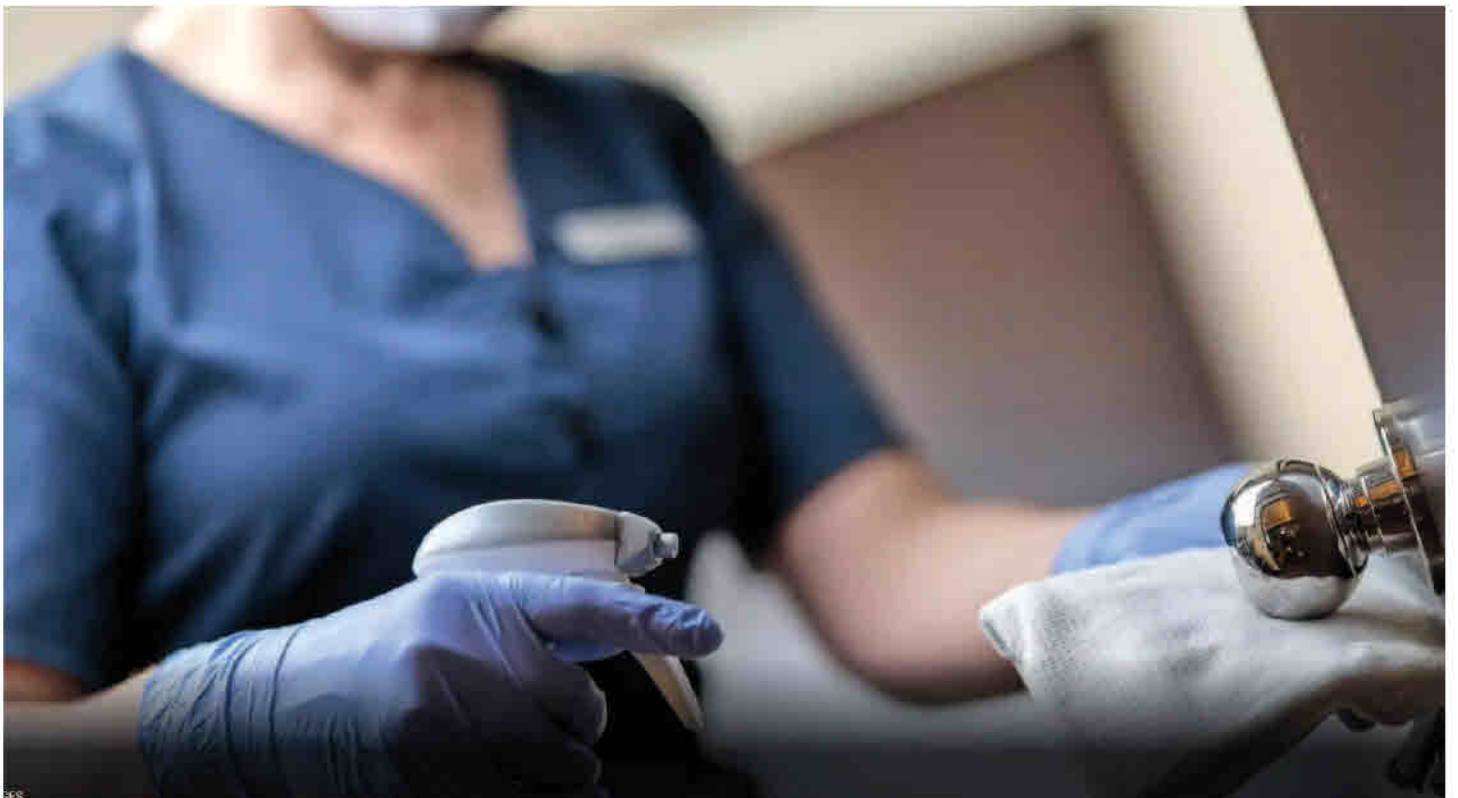
Fins ara, les treballadores de la llar no podien accedir a drets laborals tan bàsics com la prestació d'atur, perquè era un sector que fins ara no cotitzava al règim general de la Seguretat Social, sinó en un d'especial. Ara, amb la normativa que ha entrat en vigor, canvia això. A més, també tindran la cobertura del Fons de Garantia Salarial, i la seva corresponent cotització en cas que les famílies es declarin insolvents.

Des de Mollet en Comú estem satisfetes d'una norma, promoguda pel Ministeri de Treball amb Yolanda Diaz al capdavant. En

paraules de la ministra "és una norma transversal, inclusiva i feminista, que cuida i inclou les treballadores més vulnerables i les llars que contracten".

A més, s'ha eliminat la figura anomenada acomiadament per desistiment. Fins ara, a una treballadora de la llar se la podia acomiadar per desconfiança de la persona que contracta, i no calia donar cap mena de justificació. Un fet que les abocava a una situació d'alta inestabilitat. Això s'elimina, i s'ajusten les causes de l'acomiadament a les de la legislació ordinària, així com les que justifiquin les famílies i que poden ser de caràcter econòmic. La norma també cuida les famílies que contracten aquests serveis. A partir de l'1 d'octubre, quan les empleades de la llar podran començar a cotitzar per tenir atur, les famílies obtindran una bonificació del 80% per la prestació d'atur.

També hi haurà un seguit de bonificacions en funció de la composició de la llar i els nivells de renda i de patrimoni -tot plegat ha de quedar reglamentat.

DENUNCIEM

COMPTADOR DONES ASSASSINADES

Segons dades oficials, es registren

37*

DONES ASSASSINADES

l'any 2022 a Espanya per violència masclista.

I a 1.167 des de 2003, quan es van començar a recopilar dades.

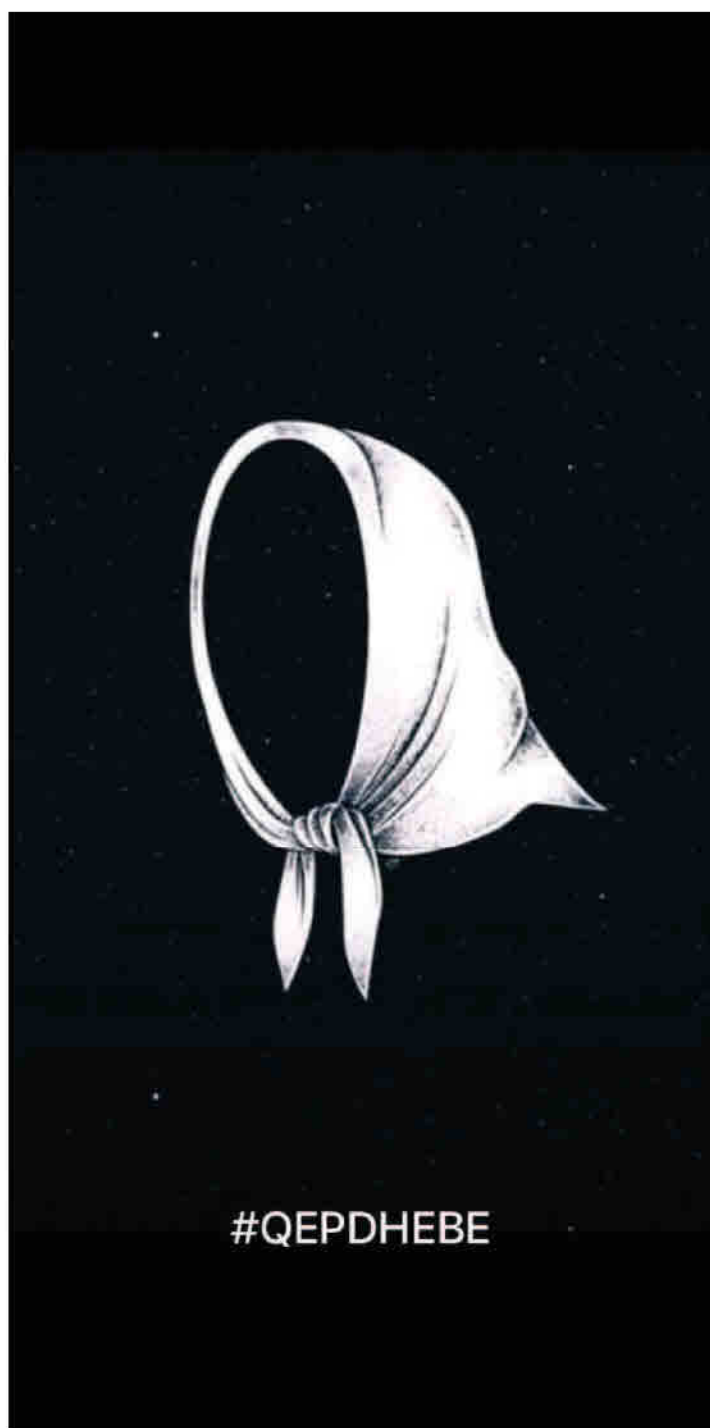
**A data 21 de novembre, quan s'ha acabat d'editar aquest butlletí.*

MOR HEBE DE BONAFINI, HISTÒRICA PRESIDENTA DE LAS MADRES DE LA PLAZA DE MAYO

Tristor davant de la notícia de la mort de la Presidenta de **#MadresDeLaPlaza de Mayo**, **#HebeNacidaParaMolestar**.

El nostre petit homenatge a una dona lluitadora incansable no només contra la dictadura a l'Argentina, sinó també com a defensora dels Drets Humans Mundials.

Descansi en Pau.

DONES PROTAGONISTES DE LA HISTÒRIA

MARTHA JANE BURKE “CALAMITY JANE” (1852-1903)

Va néixer l'1 de maig de 1852 a Princenton, Missouri. Filla d'emigrants, el seu pare va morir quan ella era petita i la seva mare per poder sobreviure, treballava com a cantant en un cabaret a Atlanta. Va ser en el món dels cabarets on Martha Jane va aprendre a llegir, però també a jugar al Pòquer i a fer servir una arma. El propietari del cabaret la va rebatejar com a Calamity Jane degut al seu caràcter indomable que no quadrava amb el comportament femení del seu temps.

Amb la Guerra Civil dels Estats Units, els cabarets no tenien clientela i la mare de Martha va optar per casar-se amb un home de Boston i es van traslladar a viure a Massachusetts. Allà Calamity va tenir problemes amb les autoritats i amb catorze anys va acabar fugint cap a l'Oest.

Amb un grup de pioners va travessar els Apalatxes i a Mississipi va ser apressada pels Comanxes. Va ser a partir d'aquí quan va néixer una nova Calamity Jane ja que va ser adoptada com una filla per Cynthia Parker, la dona del cap dels comanxes i va viure amb aquesta comunitat com una més. Però de nou va tornar a tenir mala sort, ja que la van voler casar amb un home gran a canvi de 4 cavalls i va a tornar a fugir.

Amb 17 anys va aconseguir una feina a l'exèrcit gràcies al coneixement de les llengües dels indis americans. Sobre el 1869 va aparèixer a Cheyene (Wyoming) vestida amb roba d'home i reconeguda com la primera i única dona que treballava per la Union Pacífic, construint el ferrocarril que unia l'Est amb l'Oest.

Calamity Jane va continuar tenint una vida fascinant, es va casar 3 vegades, una d'elles amb Buffalo Bill amb qui va tenir una filla i va ser la primera dona a qui se li va reconèixer el dret de beure en el taulell dels salons.

Finalment, va morir l'1 d'agost de 1903 de pneumònia i està enterrada amb el seu amic Wild Bill Hickoc, un conegut pistolero.

RECOMANACIÓ LITERÀRIA

ESTIMADA LJEAWELE Com educar en el feminisme

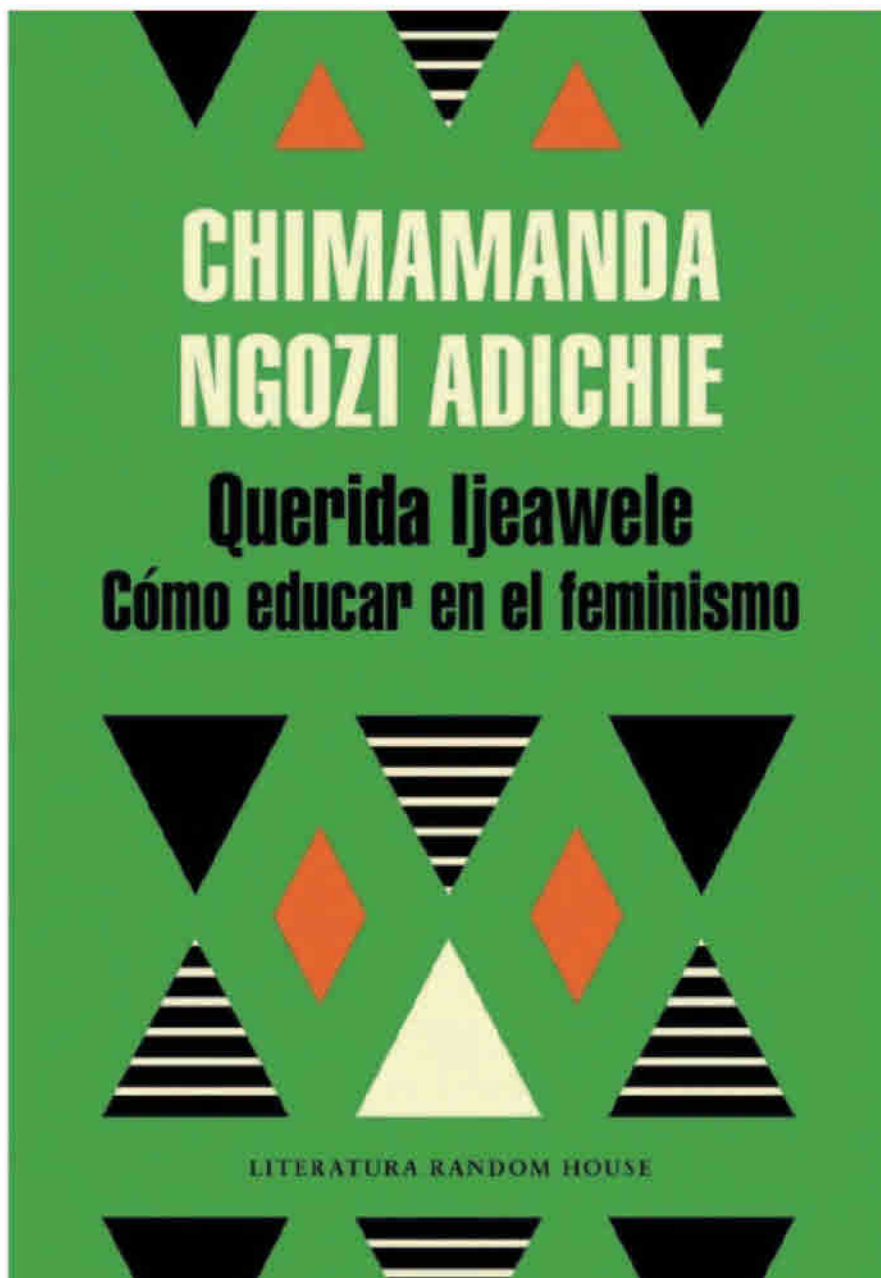
Chimamanda Ngozi Adiche
www.chimamanda.com

Literatura Random House

“En comptes d’ensenyar-li a la teva filla a agradar, ensenya-li a ser sincera, amable, valent, a dir el que pensa, a dir el que en realitat opina, a dir la veritat (...) Digues-li que, si alguna cosa la incomoda, que es queixi, que cridi.”

Aquesta autora nigeriana, referent literària a l’Àfrica, ens apropa a l’educació en els valors feministes a través d’aquest llibre escrit en forma de carta adreçat a una mare que acaba de donar a llum una filla. En els seus quinze consells, reivindica la formació de la infància en igualtat i respecte, l’amor pels orígens i la cultura. A la vegada, fa una crítica a la nostra societat convidant-nos a refusar estereotips sexistes i a lluitar per la justícia.

Una carta plena de reflexions necessàries sobre els rols assignats a les dones i la manera de fer per no perpetuar-los, sobre la maternitat i les diverses formes que tenim les dones d’exercir-la, sobre com entenem l’amor i la llibertat. Text breu, àgil, entenedor. Un manifest en quinze suggeriments amb molta força i amb un to esperançador que ratifica l’educació com l’eina més potent per combatre el desconeixement sobre el feminisme i el seu missatge social i polític.

Feminisme

per viure

